

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fô'a acê's'a va efi de trei ori pe luna, in 10. 20. 30-a di pone la regulare; fra de a-ici in colo o data pe septemana, ca si pone acilea: Martisér'a. — Prenumeratiu nile se primescu in tote dšilele.

Pretiuulu pentru Ostrungur'a: pre anu 6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu triluniu 1 fi. 50 cr. era pentru strainetate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a.

Tote șodieniele si banii de prenumerațiune sunt de a se transmite la Redactiunea diurnalului: Aradu, strat'a Teleki, nrulu 27.

Insertiunile se primescu cu 7 cr. de linta, si 30 cr. taceș timbrale. Unu esemplariu costa 15 cr. si se pôte capeta in librari'a lui M. Klein jun d'in Aradu.

Comedia pe optu libre.

Si in Clusu, dér si 'n Aradu,
Audu că s'a infintiatiu
O comedia maghiara,
Care e vestita 'n tiéra.

Si audu că 'ncepu a bate
Dob'a prin orasie, sate,
Si vestescu la fia-care,
Că comedia-a fi mare!

Si vestescu a loru programa
Ridicula peste séma,
Dupa care s'au decisu
Cum să se faca de risu!

Adica comediantii,
Nagy fejű sarkantyú-atii,
Voiescu a se producá:
Cum sciu „Csárdás“-ulu jocá!

Si-a-poi mai voiescu să-arete
La romanii de pe sate:
Cum se face — ebadta —
„Kolosvári káposzta“!

Să-i invetio „fris Csárdás“-ulu —
Si a ferbe „Paprikás“-ulu
Si-a cantá la „jaj de fáj“
Si-a strigá cu ei „Csuháj“!!

Ei, sormanii, s'ostenescu
Si program'a si-o vestescu
Si 'n celu mai din urma satu, —
Inse for' de resultatu!

Nime 'n lume n'are doru
De comediele loru;
Nime nu mai vre să scie
Si s'asculte-a loru prostia!

Ce facu ei acum'a déra?
Era batu dob'a prin tiéra
Tururum si tururum
Auditi, ce dieu acum!

Tessék, kérem, besétálni,
Most kezdődik, nem kell várni, —
A ki belép — mindennap
Nyolcz ezüst piczulát kap!!

Adeca ei dau de scire:
Că platescu despagubire
Acelora tuturoru
Ce-oru intrá 'n comedi'a loru. — —

— Domniloru invetiatori
Dati cu Nat'a 'n cuptoriu,
La comedia v'adunati,
Că-ci optu libre capetati!!

3 — p'a.

Tand'a si Manda.

T. Dica lumea, ce a dice, destulu că Telegariulu din Sibíulu mare nu glumesce.

M. D'a-poi cum asiá?

T. D'a-poi gluma e aceea, candu la noi foile abia se sustienu de adi pe mane, era Telegariulu si-aréta de trei ori pe septemana cinsti'a facia, — si totu cu pretiuulu de mai nainte!

M. Nu-e nici o mirare, că-ci se folosește de unele midilóce, pone ce asuda.

T. Și óre de ce feliu de midilóce?

M. Nu numai de córne, còde, ei mai nu séma de fórfeci.

T. Nu e gluma!

T. Si totusi se primi proiectulu pentru introducerea limbii magiare in scólele poporale?

M. Ca să nasca altu proiectu pentru sistarea lui.

T. Ba, pentru că o rúndonea inca nu face primavóra.

T. Mando!

M. Ce-e?

T. Vedi tu balt'a ceea de lunga drumu?

M. Vedu-o.

T. Ei vedi aceea e faurí'a (covaci'a) romaniloru nostri

M. Cum asiè?

T. A-poi asiè? că vér'a, candu li se deschiete rotile de la caru, a-poi in balt'a aceea si-baga carulu, ca să-si mai reinchiete rotile prin infoiare; ér la faurii ca lumea nu se ducu. (S.)

Anecdota istorica.

Imperatul Austriei Iosifu alu II-le se imbracă o-data in vestminte cătanesci, ca caporalu, si intră intr' unu birtu (ospetaria), unde siședeau la mésa mai multi ostasi, bendu la vinu si veselindu-se.

Se mestecà si elu intre densii, si, necunoscutu fiindu, prinse si elu a se veselí inpreupa.

Intre acei'a erà si unu caporalu tiganu, vioiu si glumetiu. Si-petreceau cu elu bine.

Cu tóte aceste de la o vreme se dusera toti óspetii a-casa, a fore de caporalulu tiganu. Imperatul inca remase a-colo, aretandu pretenia tiganului, spre a potè vedè: ce va mai face tiganulu dracului, care erà acum tocmitu bine de vinu; dér inca totu nu-i ajunsese.

Ar fi mai beutu. sormanulu de tiganu, dér i s'au gatatu banii; imperatulu dișe, că neci elu nu are altii.

In credintia nu se dadea.

— „N'ai încàtro, haid' a-casa,“ îi dișe imperatulu.

Tiganulu inse sta locului, îi veni iute ce-va 'n minte, si a-poi chiamà la sine pre ospetariu (birtastu).

— „Mai ada ni 4. cupe de vinu, si ti-lasu sabi'a zàlogu (amanetu)!“

Ospetariulu luà sabi'a de la tiganu si i-aduse vinulu poftitu.

Se puse a-poi tiganulu d'in nou pe vesella; imbià si pre ortaculu seu, să bee; dera imperatulu numai ce pune cup'a la gura. 4. cupe mai de totu le beu singuru tiganulu.

A-poi ne mai fiindu neci bani, neci ce dá zàlogu, se duse tiganulu a casa, să se culce, cu tēc'a góla. Imperatulu, dandu-i nópte buna, inca se duse in calea lui.

Pe cea dí erà vestitu, că se va luà capulu unui catana necredintiosu stégului la care jurase.

Deci se comandase a esi o compania de soldati.

Erà chiaru compani'a, in care se așá si caporalulu de tiganu.

Ce draci să faca acum? Téca erà, dér subia nu erà. Cum a să ésa?!

Sta, — se gandesce pucinu, — si se așá. Íșf face adica o sabi'a de lemnu, o бага in téca, si se duce falosu dupa comanda.

Pe candu erau la factea locului, éta numai că sosese si imperatulu, ca imperatu, cu suita mare dupa elu.

Imperatulu de pe calu, aruncà o privire a-supr'a companiei si cunoseu in data pre caporalulu de tiganu, care si-petrecu adi nópte in birtu cu elu.

— „Ei, oi u sa-lu dau de golu acum pre acestu tiganu, care si-beu sab'a in birtu!“ — si-dișe imperatulu, si estu modu gandindu, dadu porunca, să vina inainte acelu caporalu de tiganu, ca elu să iee capulu ostasiului osenditu!

Lucrulu dracului, că-ci porunc'a e mare: porunca imperatésca

Tiganulu esie din siru inainte; că-ci n'are in cătro. Dér cu ce draci va taiè capulu osenditului? că sabi'a lui d'in téca e de lemnu. Cum o să faca, ca să nu se dee de golu, si să se scape de pedéps'a, ce-lu asceptá de cumva s'ar sci că: elu si-a beutu sabi'a in birtu.

Ei, se arunca la petiórele imperatului in genunchi, si se róga vaierandu si plangendu, ca să se indure a anumi pre altu cine-va la acestu lucru; că-ci elu e tare slabu de anima, si milosu, si nu pòte seversi unu asiè lucru poganu tocmai a-supr'a unui ortacu alu lui....

Imperatulu inse, sciindu din ainte că ast'a o dișe tiganulu numai din vicleslugu, nu-si stramutà hotarirea sa.

Tiganulu acum, si-ridicà manele in spre ceriu, dișendu: *Tu, Dómne, prre bunule vedi anim'a mea cea curata de sange ominescu. Scapa-me sa nu pecatuiescu. Déca porunc'a e data, ca eu sa iau vieti'a acestui omu! fa tu minune, si prefa ascuti'a mea sabra, in sabra — de lemnu!“*

La ast'a se ridicà tiganulu repede in petióre si cu o indresnela mare scóse sabi'a din téca, — si se vediu, că sabi'a e de lemnu!

— Minune mare se facu! . . . dișera cei de facte pentru sine.

Éra imperatulu, multiimitu de atát'a istetime de minte, iertà si pre osenditu, si pre tiganu.

§.

Gur'a intieleptului.

La intrebarea: ce e gur'a unei femei? éca ce amu respunde: — Gur'a femeiloru este unu felu de perpetuum mobile (miscatoriu vecinicu) alu bebranei artiste Natur'a.

— Dupa „Rom. lib.“ —